

להיאסף מכל המערות

*

1.

ומה קורה כשצפור אוהבת את כלוב
מה קורה לכנפים שנפרשות תמיד רק כמעט,
שׁיש להן מקום מגבל:
טפחה אחת.

מה קורה כשכלוב אוהב את צפור מתמר
לדגדוג הכנפים בברזל המזהב מתקלה,
מחבק בעדינות לב מהיר ושבו
בכבלי אהבה מה קורה
כשבבסיס הכנף מתחילים כאבים
כשהאכל כבר לא מספק מה קורה
כשצפור משחררת עוד רגע אבל
כלוב לא מרפה צפור אבודה
מה קורה כשצפור בוגדת בכלוב אהובה עם
ענף בחלון
עם שמי תכלת זכים
מה קורה כשצפור נרטבת בגשם ואין לה לאן
רק ענף
מה קורה כשחבוק מחייב להרפות מה קורה

2. אחרי מות

והשוחט שחט הפך,
מקטור
מבצע לפרכת דמעותיה הרכות.

לחיות בזויות בהן שבק
אזיר צלול, ושוב אינו חודר;
ורק האהבות וקרדיות-אבק
יודעות, שכוחות, לומר: הלב עוד ער.

אתה שוכל בנים יום-יום
ואין אתה כופר
והעולה
והתמיד
ורדיפת שלום – –

לשלח אצבעות אל הנוזל
המתנקז ארגמני וחם
ובטפטוף אל כף היד אוזל –
ללק אותו בפחד מנחם.

ששוב פכירת-ידיה מכפרת
חטאים בלי שם
בלי פחד.
ששוב שלום שלך אין בו דבר
מלבד
הכפור הזה המסמם.

בפחד מנחם להאסף
מכל המערות והאימה,
בשצף מתגבר להשתסף
ולהציף לאט,
קומה קומה.

ששוב אתה דומם

לחיות בעקצוצים המפכים
בקצות הגוף, לחיות בהסמקה.
לקרס אל הרצפה ולהקים
הכל שנית: מפה אחר מפה.

3. הוראות הפעלה

לגור בהעתק-הנשימות,
בהשתנקות העדינה מכל.
לפרש אגרוף קפוז, לשמט
לשמט
חלקי חיים – שיתנפצו בלי קול.

4.
רציתי שיבוא מי
ובאנחת חבה יושיט לי שתי ידיים חסנות,
יאסף אותי
תמוהת-עינים ורפה
מבין הקביות המפזרות;
ילחש לי: מתוקה שלי, איזה בלגן עשית
וינשק.

בהאצת הלב, בהתפסות
מבט, רצוד של אור על הרשתית
והעלמו; וטעם האפסות
המחלחלת אל הוריד אטית.